

Vergadering Directie - Kern

Directie en Kern kwamen Dinsdag j.l. bijeen ter bespreking van onderstaande punten:
1. Mededelingen inzake de inhouding van loonbelasting bij overwerk. Dit punt houdt de aandacht van Directie en Kern.

13. De eerstvolgende vergadering is bepaald op Woensdag 23 April a.s.

Sprekkur Kern.

Donderdag a.s. zijn tijdens het sprekkur van de Kern in wachtkamer 2 aanwezig:

- Hr. Baarda
Hr. v. d. Lans
Hr. Kuiper
Hr. Kruil

WERDAAGSCHE

Zaterdag 12 April werd een begin gemaakt met de training voor de Vierdaagse Afstandsmarsen.

H.I.V.O.-Agenda.

- 20 April - 10 uur - Culturele filmvoorstelling in het Passage-theater.
21 April - 8 uur - Paedagogisch concert door het Residentie-orkest.
23 April - 7.15 uur - Bezoek aan het Zuidpark o.l.v. Han de Zwart.
27 April - 8.30 uur - Eerste stedschoon-tocht naar Leiden.
27 April - 10 uur - De Z.E. Heer Pater Henri de Greeve draagt het door hem geschreven toneelstuk „Het vierde beest“ voor.

Wie is de dader?

Degene die in de vorige week het lucht-pompje van de Zündapp motor H 32519 in de rijwielstalling afnam om zijn (haar) rijwiel-banden mede op te pompen wordt vriendelijk verzocht dit pompje terug te bezorgen bij de portier van de rijwielstalling.

KERN - SOCIALE ZAKEN
Maandagavond 28 April te 8.00 uur
FILMAVOND

in de bioscoopzaal van de fabriek Maarweg. Deze filmavond wordt verzorgd door de N.V. Shell - Nederland.
AARDOLIE EN AARDOLIE-PRODUCTEN

Een aantal gelidssmalfilms zal worden vertoond, die een duidelijk beeld geven van de winning, verwerking en gebruik van aardolie en aardolieproducten.
Gratis loegangsbewijs voor deze filmavond zijn verkrijgbaar op vrijdag 25 en maandag 26 April tijdens de pauze in wachtkamer 1.

DE IDEENBUS.

Belond werden de inzendingen van:
L. v. Eemennaam, afd. Metaalwaren. Betrof het inkorten der nippels van het samenstel-gereedschap stators. f 1250 en 125 punten.
C. v. d. Gref, afd. Montage. Witziging bewerking van ankers f 250 en 25 punten.
C. J. v. Eyk, Machineploeg. Betrof vilt-schijven. f 750 en 75 punten.
C. Schra, afd. Metaalwaren. Overzichten invullen. f 250 en 25 punten.
B. A. Nulla, afd. Gereedschapmakerij. Betrof aanbrengen afzuijing aan laststafels f 10. - en 100 punten.

BURGERLIJKE STAND.

Geboren: Christina Elisabeth Dana, dochter van A. L. v. d. Ree, afd. Gereedschapmakerij, op 4.4.1947.
Bertus, zoon van B. Schneiders, afd. Montage, op 10.4.47.
Gehuwd: J. Reygers, afd. Montage, op 9.4.1947, met Meij. D. Bal.
Meij. A. A. Grasmeyer, afd. Inpakkerij, treedt op 7.5.1947 in het huwelijk met P. Davids.

De Vrije-tijd tentoonstelling.

Het lag oorspronkelijk in de bedoeling om voor de beste inzendingen van deze tentoonstelling een prijs beschikbaar te stellen. Gezien de zeer uiteenlopende aard van de inzendingen moest het wedstrijd karakter gemedend een klein aandenken aan deze zeer geslaagde tentoonstelling te moeten verbinden en heeft den heer Fortiye van afd. Organisatie verzocht enkele foto's van de inzendingen te maken.
Elke deelnemer aan de tentoonstelling kan a.s. Maandag tijdens de pauze in wachtkamer 2 uit deze foto's er één uitzoeken, welke hem/haar dan als aandenken zal worden verstrekt.

EEN VERKERDE GEWOONTE

Een tijdens werktijd is een gewoonte die velen zich tijdens de oorlog eigen hebben gemaakt. Het is een slechte gewoonte, die men niet gemakkelijk aflegt - er is enige weer moeten wennen aan orde en regel. Thuis zal wel niemand buiten de vaste uren eten. Orde en regel brengen voorspoed in huis, is een goede sprake en daarom wordt thuis gegeten op vaste tijden en gezamenlijk.

Hier in de fabriek wijken wij niet van die goede gewoonte af - gezamenlijk eten op vaste tijden. Daarom moet een eind komen aan het tusstijdse stiekum eten uit laden en in stille hoekjes.
Het is niet ordelijk en onsmakelijk. Dikwijls

het V.D.H-tje

WEEKLIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL
Radio- en Stofzuigerfabriek: Maarweg - Den Haag
Motorenfabriek: Absderdijk - Utrecht
VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND
Rijwielabriek De Kroon: Laakweg - Den Haag
Verkoopkantoor: Maarweg - Den Haag

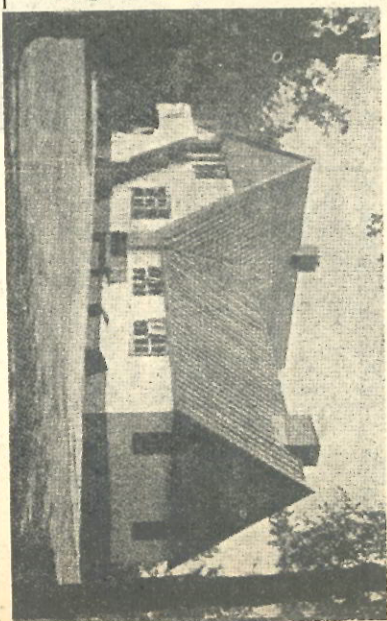
BELANGSTELLING STERK GESTEGEN

Wat wil de Volkshogeschool

De laatste tijd hoort men dikwijls spreken over de Volkshogeschool - leden van onze fabriekskern brachten onlangs een weekend door op „De Zandhoeve“ te Bergen N.H. en men kan zich niet onttrekken aan de indruk dat voor het werk van de volkshogescholen de belangstelling in brede kring steeds toeneemt.

Wat wil de Volkshogeschool?

* Volkshogescholen vindt men in de mooiste streken van ons land

melijk: kennis bijbrengen. In dit opzicht dus voor ons land indertijd iets nieuws! Op de Volkshogeschoolcursussen (die gewoonlijk van twee tot vier weken duren) krijgt men geen les, behalve dan juist in die vakken waarin men dat op andere scholen weinig of niet krijgt: in zingen, houtsnijden, tekenen, weven, volksdansen. Dit alles is er, tezamen met het luisteren naar muziek en voordracht, op gericht de schoonheid te leren zien, en verstaan in de kunstwerken welke wij op alle gebieden bezitten, en gevoel voor stijl ook in het eigen leven, te ontwikkelen. Maar vooral wordt er tezamen gesproken over de vragen waarvoor een ieder in zijn leven en in ons land en volk in deze tijd en in deze wereld komt te staan. Over deze vragen worden inleidingen gehouden, die in nabesprekingen, werkgroepen en vragen-avonden verder worden uitgewerkt. Hierdoor leert men elkaars leven en inzicht kennen, komt men voor elkaar open staan, en leert daardoor samen het samenwerken dat op de Volkshogescholen gedaan wordt in huis en in de tuinen.

ten op de boerderij en in de werkplaats. Zo is de Volkshogeschool een „hogeschool“ voor het leven: men komt er zonder examen, en men verlaat haar zonder diploma's, een innerlijke belevings rijk, die zijn invloed op leven en werken niet zal missen. En tenslotte: deze Volkshogeschool is een „Volkshogeschool“. Zij is voor het gehele volk, geen groep, geen klasse uitgezonderd. Zij wil dit Nederlandse volk tot een waarlijk gemeenschap, een werkelijke samenleving vormen, door de jonge mannen en vrouwen, bij alle verschil van geloof en politieke overtuiging - welk verschil principieel wordt erkend - in het besef van hun verantwoordelijkheid als Nederlanders, in eendracht en wone scholen hoofdzakelijk geschiedt, na-

Men leert het leven van anderen kennen en waarderen en waarden Medewerken op het land

Na de bevestiging werden de twee bestaande Volkshogescholen - te Bakkeveen en Markelo - heropend. Weldra bleek echter de belangstelling zozeer te zijn toegenomen, dat thans vijf Volkshogescholen volledig in werking zijn. In verschillende gewesten wordt de oprichting van een Volkshogeschool voorbereid.
Wanneer de Volkshogeschool aldus in toenemende mate het ontmoetingspunt wordt voor de jonge Nederlanders, en voor hen een levende werkelijkheid wordt, dan zal zij steeds beter het doel kunnen bereiken, dat zij zich gesteld heeft:
„Het geven van een zedelijk-geestelijke ontwikkeling aan volwassen personen, als grondslag voor vernieuwing der volkscultuur en versterking der volksgemeenschap.“
Erkende Volkshogescholen zijn:
„Allardsoog“, Bakkeveen (Fr.)
Tel. Haulerwijk 7
Postrek. 183969, Bakkeveen.
„Diependaal“, Markelo (O.).
Tel. Rissen (K 5480) 473
„De Zandhoeve“, Bergen N.H.
Tel. Bergen (K 2208) 2734
„De Oude Hof“, Bergen (N.H.), Tel. 2734.
„Overcninghe“, Havelle (Dr.)
Tel. (K 5114) 227.
„1. Oldorp“, Uithuizen (Gr.), Tel. 157.
„Olaertduyn“, Rockanje (Z.H.), Tel. 13.
Volkshogeschool en Emigratiecentrum in Frankrijk „Mendon“ bij Chevreuse (S. & O.).

REIZIGERS VOOR NEW YORK INSTAPPEN a.u.b.

enkele indrukken

op een reis naar de nieuwe wereld.

door A. CRONHEIM

De heer A. Cronheim, directeur van het Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V., maakt momenteel een zakenreis door Noord- en Zuid-Amerika. Speciaal voor de lezers van het VDH-tje zond hij ons het onderstaande reisverhaal met als koptekening: „een kort bericht voor het VDH-tje. Vele groeten aan allen“. Wij vinden het prettig na het bericht over Amerika van Ir. v. Emden, dat wij onlangs plaatsten en dat meer technisch georiënteerd was, nu de commerciële kant belicht te zien door een bij uitstek deskundige. Wij wensen den heer Cronheim veel succes op zijn reis.

Voorbereidingen

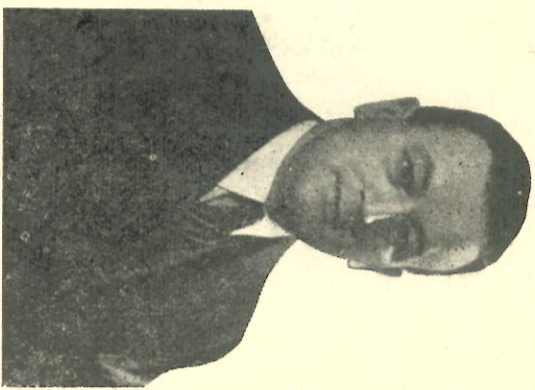
Een verhaal van deze wonderlijke reis naar de Nieuwe Wereld dient te beginnen met de voorbereidingen. Nadat het besluit van deze zakenreis was genomen, die tot doel had, een persoonlijk contact te leggen met onze clientele in Noord- en Zuid-Amerika, verlieten binnen drie maanden met het verzorgen van reisvergunningen, visa, bewijs van politieke betrouwbaarheid, devizevergunningen, het boeken van passages, bepalen van de reisroutes, hotelreservering en ten slotte het maken van afspraken met de verschillende zakenrelaties in Noord- en Zuid-Amerika en Canada.

Wij menen tijdverlies voorkomen dan moet zo'n reis in elk opzicht grondig worden voorbereid, d.w.z. moeten programma's worden besproken, worden opgesteld, de vertegenwoordigers gewaarschuld, de klanten van de overkomst verwittigd zijn, niet te vergeten het tijdig verzenden van monstiers en documentatiemateriaal, zoals drukwerk, prospectussen, films enz. enz. Dit alles vereist een zekere routine, waarvan de resultaten van zo'n reis sterk afhankelijk zijn. Eindelijk was op 24 Maart, de datum van vertrek gekomen. Op Schiphol werden door de douane in een geheim kamertje al mijn zakken geïnspecteerd naar gesmokkelde alcohol en de ambtenaar van dienst was bijzonder zeer teleurgesteld, dat hij mij niet kon betrippen. Met een zwak excuus bracht hij mij naar de wachtkamer, van welk moment af ik mij tijdens mijn vlucht als gast van de K.L.M. had te beschouwen. Ik kan niet genoeg verhalen over de meer dan uitstekende wijze, waarop deze prachtige onderneming haar passagiers verzorgt.

Zo ging het tijdens de gehele reis, geen uur verstreek of de steward of stewardesse kwam met een verrassing. Behalve de reguliere maaltijden die op de grond werden geserveerd (avondeten in Engeland bij kaarslicht, en ontbijt in New-Foundland) kwam elk uur een andere verrassing: kausgom, cigarettens, fruit, Haagse hooftjes, bors, koffie en thee, en niet te vergeten, ter verversting na de nacht, een fles Boldoot Eau de Cologne.

New York

Aankomst in New York op La Guardia-field Zondagochtend 8 uur New Yorkse tijd.

Slechts 24 uren waren verstreken sedert ik mijn huis had verlaten en ik bevond mij reeds in mijn New Yorkse Hotel, een gebouw van 40 verdiepingen, waar ik op de 33e mijn kamer kreeg.

Een prachtig uitzicht op het zonnovergoten City-beeld met zijn wereldberoemde wolkenkrabbers en de Hudson-rivier op de achtergrond, welke mijn verbazing. Als Europeaan moet je wel even wennen aan deze dimensies, het hotel leek bij dag en bij nacht een blietkorf in vooroorlogse Kerstmisdrukke, onze overladen Haagse trams zijn niets in vergelijking met de New-Yorkse subway op de splitsuren, en New York bij nacht is een en al een grote Kermiss die je anders niet vindt door al die drukke te verkeren.

De eerste dagen in deze metropole val je s'avonds doodmoede in je bed; alles is zo anders als in Europa en je moet eerst je weg vinden door al die drukke.

Van een vreemde trek met men zich hier niet veel aan, vele Amerikanen zijn ook eens als vreemdelingen naar Amerika gekomen en hebben zelf hun weg moeten zoeken. Men is zeer egoïstisch en heeft geen tijd voor een ander mens. Laat hem zelf roberen. Welk een verrassing was het voor mij op het kantoor van R. S. Stokvis & Sons aan de Battery Place te New York een grote organisatie te vinden, waar je van hoog tot laag met open armen als gast werd ontvangen, van hulp en adviezen voorzien en met geschenken overladen. Van nu af aan ging het beter, je was weer thuis, alle onzekerheid was verdwenen, de traditionele vriendschap tussen allen, die Stokvis en Van der Heem dienen, was opnieuw bekrachtigd. Wanneer onze mooie ERRES-fabriek niet aan de Maanweg stond, maar ergens in Amerika, dan was de fietsenstalling een autoparkeerterrein voor employeés.

Verder geloof ik niet, dat veel veranderd moest worden, onze fabriek mocht er best zijn — en onze producten ook; helaas wordt de mogelijkheid om flink zaken te doen, tenminste in het gebied van de U.S.A., sterk beperkt door vrachtkosten en invoerrechten. De Amerikaanse industrie is nu, twee jaren na beëindiging van de geweldige oorlogsproductie, weer op hoge toeren; alle winkels

zijn vol met goederen van eerste kwaliteit, toch zijn de prijzen hoog, ook voor de Amerikaanse koper en sedert begin van dit jaar zijn de meeste zakenlui ontvreeden over hun omzetten.

Een felle concurrentiestrijd doet zich weer gelden, vooral in de grote warenhuizen, die uitstekend georganiseerd zijn en een leeuwenaandeel in de detailhandel hebben. Firma's die 100.000 stozingers per jaar verkopen, vormen helemaal geen uitzondering. De publiciteit is hier veel verder ontwikkeld dan in Europa, advertenties in de kranten nemen gigantische afmetingen aan, de binnenlandse markt (140.000.000 mensen) is zo groot dat de calculatie dit toelaat. Het publiek wordt door deze reclame rijp gemaakt voor een bezoek aan de grote „department stores“. In deze gebouwen zelf is het publiek echter veel meer dan bij ons in Europa aan zichzelf overgelaten. Men moet zichzelf bedienen en mag van het personeel niet veel service of advies verwachten. De kracht van deze grote concerns ligt in de inkoop en de reclame, het verkopen moet vanzelf gaan.

Voor marktkritiken wordt door de fabrieken zelf veel kostbare reclame gemaakt, b.v. door de radio, alles neemt voor ons begrip immense dimensies aan, een vergelijking met Holland gaat hier eenvoudig niet op; misschien is dit ook een kwestie van mentaliteit; ik werd er een beetje bang voor: al de uitverkoop- of opruimingsprijzen, die men dagelijks kan zien; toch geldt ook hier, waar schijnlijk het parool: „frappéz toujours“. Wie niet vooruit gaat, gaat achteruit in deze alles vermoordende tijd om leven en bestaan. Ik kan dit rapport over de eerste weken van mijn reis nog aanvullen met het bericht dat het nieuwste ERRES product, de vloerrijver type S222 zowel in de U.S.A. als ook in Canada goed werd ontvangen en tot het maken van orders heeft geleid. Zeer belangrijk is echter, dat wij spoedig leveren, tenslotte het gewonnen terrein niet weer aan anderen te verliezen.

Toronto — Canada, 17 April 1947.

Henry Ford +

De bijzondere drukte ontstaan doordat ons vorig VDH-tje in zo „grote“ omvang verscheen, heeft ons parten gespeeld. Wij hebben daardoor verzuimd bij de foto's van Henry Ford en de eerste Fordauto op te nemen, dat beide afkomstig waren uit het foto-archief van de „Nieuwe Courant“ en dat dit dagblad ons deze belangeloo's ten gebruikte atstond.

Werkstoelen.

Volgens een mededeling in de dagbladen zal er binnenkort weer gelegenheid zijn voor bepaalde beroepen werkstoelen te vragen.

Volgens de instructies van de Distributedienst komen monteurs en houtbewerkers hiervoor niet in aanmerking. Alle anderen, die na 1 April 1946 geen werkstoelen ontvingen en die hiervoor nu in aanmerking wensen te komen, dienen voor 30 April a.s. hun stamkaart bij de afdeling Sociale Zaken in te leveren.

Dienst is de enige grondslag voor een gezond zakenleven

Henry Ford.

Nederlandsche Kroon Rijwielfabriek N. V.

Wij hebben weer torpedonaven **

De gezamenlijke Nederlandse rijwielfabriek, die voor de oorlog zo'n 30.000 fietsen per maand afleverde, werkt nu nog steeds niet op vooroorlogse capaciteit. Het indexcijfer voor de productie schommelt tussen 45 en 50%, hetgeen neerkomt op een maandproductie van ± 14.000 rijwielen.

In 1939 werden in Nederland 389.000 fietsen geproduceerd, de import was vrijwel nihil en als wij bedenken dat de rijwielfabriek tijdens de oorlog steeds verder afzakte en het rijwielfabriek sterk steeg — vorderingen, oorlogsgeweld, sliflage door rijden op massieve of helemaal zonder banden, en weten dat de Nederlandse bevolking met ongeveer 300.000 personen steeg, is het zonder meer duidelijk dat de rijwielfabriek veel meer dan vroeger moet produceren om in de enorme behoefte te voorzien.

De industrie wil wel, maar kan niet, ge-handicapt als zij is, o.a. door het ontbreken van onderdelen die ook vroeger getimporteerd werden, doch die nu slechts in beperkte mate of helemaal niet te koop zijn, zoals kettingen en remnaven.

Voor de oorlog kochten wij onze remnaven hoofdzakelijk in Duitsland, de F & S terugtrapremnaaf, merk Torpedo, was hier te lande zo bekend en alom gebruykt dat Jan Publiek sprak van een Torpedonaaf als men een doodgewone remnaaf bedoelde.

De fabriek die de Torpedonaven maakt staat te Schwinfurt in Duitsland, is ondanks alle bombardementen tot produceren in staat, wil graag leveren, doch kan niet omdat talloze belemmeringen het handelsverkeer met Duitsland vrijwel onmogelijk maken. Daarom gingen de Nederlanders zoeken naar andere oplossingen voor hun remproblemen — men trachtte met wisselend succes Zweedse en Engelse, Amerikaanse en Tsjechoosche remnaven te kopen die of in zeer beperkte aantallen kwamen, of zeer slecht waren.

Dat was nog niet voldoende: de handelaren leverden oude of gerveerde Torpedonaven in en wij leverden daar een fiets bij — men experimenteerde met trommelremmen en verlangde diep in zijn hart naar het oogenzamen menswaardig en gelukkig bestaan te bezorgen. Dit is de les, die de tweede Wereldoorlog ons geleerd heeft: „Samen kunnen we alles“.

Na de pauze bestond er gelegenheid tot vragen stellen. Hiervan werd een druk gebruik gemaakt. Vragen werden o.m. gesteld over: De productieverhoging, de medezeggenschap der arbeiders, de middelen tot verbetering der ontwikkeling van materialen, de enorme armoede, waarin ons land verkeert en hoe hieruit te komen. Op werkdag buitengewone en voor ieder een aanvaardbare en principiële wijze heeft spreker op deze vragen antwoord gegeven. Deze avond, waar onze directeur, de heer J. v. d. Heem aanwezig was, stond op hoog peil. De wegluipers kunnen we alleen maar zegen: „U hebt een buitengewoon belangrijke en interessante avond gemist“.

Van hieruit willen wij den heer van Wingerden dank zeggen voor zijn lezing. Rest ons slechts te vermelden, dat wij gesterkt zijn in onze overtuiging dat het van het grootste belang is dat de arbeider zich organiseert in die organisaties, die langs de weg van het overleg de mogelijkheden van deze tijd willen helpen overwinnen.

De bouwrij van week tot week.

Het heien voor het nieuwe ketelhuis is nu gedaan, er werden 78 betonnen palen geslagen, 21 voor de schoorsteen en 57 voor het ketelhuis. De schoorsteen heeft aan de voet een diameter van 6 m. aan de top 1,20 m. Hij wordt 40 m. hoog en zal ± 90 ton wegen. Het ketelhuis, dat achter het nabewerkingsgebouw komt, is 18 x 20 m. en dus van flinke afmetingen; het wordt vervaardigd van gietbeton en baksteen.

blijk dat de goede oude vertrouwde Torpedonaven weer zouden komen.

Zij zijn gekomen — een vrachtauto die uit de Amerikaanse zee kwam, heeft 10.000 remnaven gelost bij de Nederlandsche Kroon Rijwielfabriek, een eerste aflevering op een bestelling van 80.000 stuks, die wij ondanks alle hindernissen en belemmeringen bij F & S hebben kunnen plaatsen en uitvoerd kregen.

Wij danken het mede aan een van onze zakenrelaties dat deze transactie slaagde. Weliswaar eist de Nederlandse regering dat wij de helft van onze bestelling aan het Rijksbureau van Metalen beschikbaar stellen voor de verdere Nederlandse rijwielfabriek, voor onze rijwielfabriek is dank zij deze stunt het remnavenrooibeam met een slag opgelost.

Want bedenkt wel: 80.000 remnaven betekent voor de gehele rijwielfabriek een productie van ruim 5 maanden, 80.000 fietsen met originele Torpedonaven, het is haast niet te geloven. Dit was nu eens geen productie stunt, doch een inkoopstunt, en wat voor een.

PROMOTIES

Het doet ons genoegen de promotie van twee oudgedienden te kunnen melden. Met ingang van 21 April werd C. de Bruin bevorderd tot voorman controller. A. J. Dekker werd van voorman controller bevorderd tot baas. Onze gelukwensen.

1 Mei - nieuwe spelling

Donderdag is het 1 Mei, de dag van de thromf van de nieuwste spelling over uitgangssenen, dubbele klinkers en ch-lies. Dan zullen zij, die al jarenlang nieuwe spelling toepassen, tot hun vreugde bemerken dat dit geen nieuwlichterij was, doch slechts dat dit geen nieuwlichterij was, doch slechts een vooruitlopen op een onvermijdelijke toekomst. Op 1 Mei verdwijnt de oude spelling — voorgoed. Verdwijnt hij, zullen er weer niet vele betweters zijn die hardnekkig aan hun uitgangsen en dubbele klinkers vasthouden. Natuurlijk zullen die er zijn, maar deze lieden vechten voor een verloren zaak — zij zullen toch eertlang moeten capituleren en aan de nieuwe spelling moeten — voorhen begint dan de spellinggrebus.

Aankompenouwedag Nog Andle spelling wemmoet. Zeggik: asfeveerevoudigt, Doetnookkineengvoedil, Iklin halletwerruk jammur Entis sondevandeldid.

We gaan loopen met 1 oolte En raken een uitgang kwijt. Kwoudat memnum zöögemaakt had. Deze nieuwe spellingswet, Daddikniet al wettik goeozet, Feitelijk heb foutgezet. Assik scrijff hoe iemand lachte, Zettik voortaan: H-h-h. Xpel voortaan met 8 letters Doordleuk twoord Harmonik. Xgriff, wanttatis 1-youdig, Ookal staat eerst wat raar, Als 2 vammukkander houwe: Die 2 houwevan lkaar. Beverwijk zal B-verwijk zijn, Dattis heus 9-1 gek i-d.

In Amsterdamer die de zee ziet, Schrijft kortweg: Xie de c. Passop seg daar staatun mmer, k. Hou van r-tenseop, en U? X-z-1 zegt tante K-tie. Onze haan zegt q-kle-q.

Overgenomen uit „Good Year“.

MEDISCHE DIENST

Er wordt voortaan dagelijks van 8.30 tot 9.30 uur in het gebouw Maanweg een medisch spreekuur gehouden (met uitzondering van Zaterdag). Dit geeft een welkome gelegenheid om met den bedrijfsarts te spreken over moeilijkheden en bezwaren die verband houden met werk en gezondheid, of, om het anders te zeggen, men kan bij den dokter te rade gaan, wanneer werk en gezondheid tezamen niet volkomen meer kloppen.

Tot goed begrip moet gezegd worden dat de dokter geen ziekenfonds-spreekuur houdt. Voor gewone gevallen van ziekte gaat men als altijd naar den huisarts, behalve wanneer de ziekte of stoornis mogelijk direct met het werk verband houdt; dan is de bedrijfsarts het aangewezen adres. Ook zou het onjuist zijn te denken dat de bedrijfsarts medicamenten uitdeelt of voorschrijft.

Zijn hulp bestaat in bemiddeling en raad, het zoeken van oplossingen enz. Men meldt zich tevoren bij den afdelingschef die datum en tijdstip van de medische dienst vernoot en bekend maakt.

In de medische afdeling gekomen meldt men zich bij de zuster in de verbandkamer.

FAKKELACTIE VAN DE KERN

In een levig rapport heeft de afdeling Statistiek de gegevens verwerkt, die op vragenvormulieren zijn binnengekomen. Een woord van dank voor deze snelle behandeling binnen een maand. Het was geen eenvoudige taak om uit de veelheid van antwoorden een juiste conclusie te trekken. Men is er echter in geslaagd de grote lijn in het oog te houden en een overzichtelijk rapport samen te stellen.

Wat leert ons dit rapport! Allereerst dit: Naar verhouding werd het grootste aantal formulieren ingezonden door de mannelijke maandloners; vrouwelijke urloners lieten niet zo van zich horen. Verder: alle formulieren, op één na, werden serieus ingevuld; men heeft ernstig getracht zijn mening te geven.

**HOE
MEN EROVER
DENKT**

Ten aanzien van de werktijden gaf de meerderheid de voorkeur aan de tegenwoordige regeling. Ook de vrije Zaterdag trok veel liefhebbers die het over de verdeling van de werktijd over andere dagen echter niet allen eens waren.

De vragen over de aard van het werk leverden ook interessante gezichtspunten op: hoe ouder men wordt, hoe meer bevreemdiging men vindt in zijn werk en omgekeerd; hoe jonger men is, hoe meer de neiging naar verandering van werk aanwezig is. Ook bij de vraag over de beloning van de prestaties valt een verschil van waardering met de leeftijd waar te nemen.

Het voert te ver om op alle vragen uitvoerig in te gaan, de belangstellenden zullen zoveel mogelijk van de resultaten in kennis worden gesteld.

Toch zijn er nog wel enkele algemene punten die kunnen worden gememoreerd. Zo bijvoorbeeld, dat 77% van de familieleden belangstelling blijkt te hebben voor het werk van hun huisgenoten, dat praktisch iedereen een prettige omgang met collega's heeft en, dat ook de verhouding tot de directe baas of chef over het algemeen goed te noemen is. Dat de meningen over het tariefstelsel zouden verschillen, valt niet te

IDEENBUS.

De Ideeëncommissie, die enigszins achterop was geraakt, heeft de afgelopen week vele inzendingen afgehandeld.

Beloonde werden:
Nr. 190, H. H. Righolt, Metaalmagazijn.
Voorstel om ring GZ 445.840 iets te wijzigen, waardoor deze vervaardigd kan worden van de afval van GZ 445.570.
Beloning: f 15,- en 150 punten.
Nr. 192, A. Vrijenhoek, Controle Metaalwaren.

Gewijzigde bewerking samenstellingsring.
Beloning: f 12,50 en 125 punten.
Nr. 205, Meij J. A. v. d. Berg, Huisvesting. VDH-stratenplan — namen voor de straten van fabrieksterrein. Een leuke inzending die beloonde werd met f 10,- en 100 punten.
Nr. 211, P. B. v. Geffen, Metaalwaren. Bewerking schilden GZ 936.87.
f 5,- en 50 punten.

Bij het vertrek van Meij. Bult

In verband met huiselijke omstandigheden zal Meij. Bult met ingang van 1 Mei Van der Heem N.V. verlaten. Dit zal zeer velen spijten. In de jaren dat zij op onze Sociale Afdeling is werkzaam geweest hebben wij haar leren kennen als iemand, die altijd voor anderen klaar stond.

Door haar buitengewoon vriendelijke wijze van optreden heeft zij de harten van vele VDH-ers en VDH-sters gewonnen en wij zullen haar dan ook node missen.

Een speciaal woord van dank komt haar nog toe voor haar werk voor het comité ziekentroost. Als uitdelerster van de goede gaven van dit Comité heeft zij vele zieken prettige ogenblikken bezorgd.

Meij. Bult, onze beste wenssen verzellen U op Uw verdere levensweg en we hopen, dat U aan Uw VDH-tijd prettige herinneringen zult bewaren.

Verloofd: C. v. d. Greff, afd. Montage, met Meij. N. Kil, op 27 April a.s.

Langs deze weg bedanken F. W. Landers en echgenote hun hartelijke dank voor gelukwensen en cadeaux, hun, bij het huwelijk van 9 April j.l. aangeboden.

Langs deze weg zeg ik mede namens mijn vrouw Directie en gezamenlijk personeel hartelijk dank voor de cadeaux en blijken van belangstelling ter gelegenheid van ons huwelijk.

J. J. v. d. Leeden.

H.I.V.O.-agenda.

4 Mei 10 uur Bevestigingsconcert in het Gebouw voor Kunst en Wetenschappen. Het Haags Arbeiders Symphonie Orkest speelt o.l.v. J. H. Moederijzer werken van Beethoven, Röntgen, Nicolai en Bizet. De bariton Theo Bayle zingt liederen uit Valerius Gerdenck Clancq en de proloog uit „Pallas“ van Leoncavallo.

LAMPEN EM. 4.

Deze week zijn aan de beurt de letters K, U en V. Verzendsdies afhalen a.s. Woensdag tijdens de middagpauze.

15 Mei — Hemelvaartdag = VDH Wandeldag.
Reserveert deze datum voor een wandeling naar de ballen, dunnen en de zee!

Numer 74
het V.D.H-tje
3 Mei 1947

WEEKLUKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL
Radio- en Stofzuigerfabriek: Maanweg - Den Haag
Motorfabriek: Absteederdijk - Utrecht
VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND
Rijwielfabriek De Kroon: Laakweg - Den Haag
Verkoopkantoor: Maanweg - Den Haag

SAMEN alles doen

Onderstaand artikel ontving de redactie van de Haagse Kern. Het is een der inzendingen van de prijsvraag inzake de arbeidsproductiviteit; hoewel het geen concrete voorstellen bevat, doch meer algemeen gesteld is, willen wij het bij onze lezers gaarne aanbevelen, omdat het zo spontaan geschreven is door iemand die de problemen van ons bedrijf ziet, ze in groot verband ziet en die ons de weg wijst, hoe deze problemen op te lossen.

De inzending werd in verband met de beschikbare ruimte in verkorte vorm opgenomen.

samen

Zes lange jaren hebben we gewacht, zes lange jaren, en met vertrouwen, met hoop op de toekomst. In die lange jaren hadden we ons nietig en machteloos gevoeld, maar straks als het vrede is, dan zouden we weer meelieden, dan zouden we ons weer als schakels in een ketting gaan voelen, onmisbaar.

Maar we zaten ernaast, we waren nog steeds overbodig, en we zagen geen directe vooruitgang, het werd eerder nog beroerder, naar we meenden. Een grote moedelooheid kwam over ons, verstikte ons al meer en meer en we noemden dit de terugslag van de oorlog, maar dat was fout, het was de terugslag van de vrede. Die vrede, die zo mooi scheen, toen het nog oorlog was. Diezelfde vrede werd grau en lelijk, zodra ze werkelijkheid werd. Zelfs voor de grootste pessimist werd het een teleurstelling.

En eindelijk, ten lange teste konden we aan de slag.
Ha, nu kwam alles weer goed, nu zouden wij Neeën, we zouden niets. We konden niet, we moesten eerst de vuile boel opruimen en er was niets, geen machine, geen materiaal. Alles, maar dan ook alles was op. En we lummelden maar wat rond, er was geen materiaal, geen stroom, geen machine. Wat moesten we eigenlijk in de fabriek, op kantoor doen. Als we vooruit konden met het team, was het andere er weer niet. En weer kwam de moedeloosheid, ze viel over ons, verstikte onze werklust, verstikte letterlijk alles.

Een mening over arbeidsproductiviteit

We kwamen te laat, bleven eens een dagje weg, als we ons maar een klein beetje oplettend voelden, de baas lette er toch nog niet zo op, er was toch geen materiaal. En zo zette het verval zijn weg voort, terwijl de bloem niet uitgekomen was omdat ze niet kon.

Langzaam kwam er toch materiaal, er kwamen machines, er waren kolen, er waren mensen, zelfs 50% meer dan vroeger. Theoretisch moesten we zelfs meer kunnen doen dan voor de oorlog, zo gestadig aan was er weer van alles, maar het wilde niet. We stonden voor een raadsel. Waarom krijgen we geen textiel, geen schoenen, geen banden, geen radio's? Waarom niet. En daar zijn we weer bij het begin van vraag a. Waarom niet?

Omdat de boel niet klopte, omdat er zand in het radewerk zat.
Fijn en grof zand, het slurpt de olie (onze werklust) op en het radewerk loopt stroef en uiteindelijk vast. We geven weer wat olie, maar weer gaat het stroef en weer zit de boel vast. Stroef en vast over de gele lijn. De reden — we hadden verzuimd en hebben nog verzuimd het zand er tussen uit te halen, o ja, we hebben wel gebrazen, maar het zand zit vast, heeft zich ingevreten. Dat blazen we er niet uit!

We zullen radertje voor radertje onderhanden moeten nemen en alle zandkorreltjes er stuk voor stuk uit moeten halen. Dat duurt lang, ons veel te lang, maar we zijn toch van goeden wil. Ja, van goeden wil zijn we, we willen zelfs graag, maar waarom gaat het dan niet, waarom kost alles dan zoveel moeite, waarom loopt alles zo stroef en slug. Waarom toch. We weten het niet. We kijken om ons heen, naar andere fabrieken, naar andere plaatsen, naar andere landen.

Het gaat daar ook al niet. Wat is dan toch de oorzaak, welke factor is in staat, om een miljoenenleger van goedwillende werkers tegen te houden, ze gewoon te doen vechten als tegen windmolens. Welke factor is dat toch? Die moet wel enorm groot en machtig zijn. We weten het niet. Of toch wel? Waarom kijken we niet eens terug en stellen de volgende vraag: „Nogal eenvoudig, zult U dit woord niets, beklijk het eens goed, zeg U dit woord niets, beklijk het eens goed, geallieerden, wat betekent dat in goed Holland? Wel de verbodenden. En wat versta je daar nu wel onder, onder verbodenden. Wel dat zijn lu, die samen alles doen.“
Bekijk die drie woorden. Samen alles doen. Dringt het tot je door? Samen, dat betekent dat z'n allen, niet één uitgezonderd. Dus niemand op zijn eigen houtje, maar met zijn allen, als een grote compacte massa. Ik zou haast zeggen, als lucht. Je kunt het slaan, vloetbaar maken, weer verdampen, ja wat al kun je er niet mee doen, je kunt het niet wegruigen, het is er en het blijft er. En geen mens, hoe machtig ook, die het verdrift. En nergens voor, het dingt iveral in en doorheen en probeer het te stoppen, het lukt je soms even, heel even maar, maar dan kun je het niet meer houden, dan steekt een

storm op, die alles velt wat tegen hem is. Ontembaar is zijn kracht.

In die kracht is ook in ons, laten we hem dan gebroken. Samen komen we eruit, samen behalen we de overwinning. Een van mijn vrienden zei me laatst: Het is er nu zo mee als met een ziekte, die dodelijk is hij aan de belerende hand. Het gaat langzaam, heel langzaam, maar als alles meewerkt (daar is het weer) komt hij er bovenop. Zo is het ook met ons, als we het samen doen, dan komen we er bovenop, dan is de zegen aan ons.

Wie weet de adressen van onze militairen?

In de laatste Den Haag gehouden Kernvergadering werd besloten in het vervolg het VDH-tje ook toe te zenden aan werknemers die een onzer fabrieken tijdelijk voor de militaire dienst verlaten hebben. Om dit besluit uit te voeren, hebben wij de adressen van onze VDH-militairen nodig. Wie helpt ons hieraan? De afd. Sociale Zaken die deze toezending zal verzorgen neemt de adressen graag van U in ontvangst.

NIJEUWE DIENSTREGELING SPOORWEGEN.

Maandag a.s. gaat de nieuwe dienstregeling der Ned. Spoorwegen in. Op deze datum gaan na bijna 3 jaar onderbreking weer elektrische treinen — en zolang er niet voldoende elektrisch materiaal is, bovendien versnelde stoomtreinen — rijden op het traject Den Haag — Utrecht. Dit betekent meestal een belangrijke verkorting in de reisdur. Bovendien zijn er enkele halfuurstreinen op de spitsuren ingelegd. Een aanzienlijke verbetering dus!

Echter — een nadeel is dat niet alle treinen in Voorburg stoppen. Van daar onderstaand overzicht:

NAAR UTRECHT ('s ochtends)		VAN UTRECHT ('s middags)	
Den Haag v.	6.06	6.55	7.31
Voorburg v.	6.11	7.02	7.38
Utrecht a.	7.06	8.06	8.36
NAAR UTRECHT ('s middags)			
Den Haag v.	11.25	12.06	13.06
Voorburg v.	11.32	12.11	13.38
Utrecht a.	12.36	13.06	14.06
VAN UTRECHT ('s middags)			
Utrecht v.	16.12	16.45	17.45
Voorburg v.	17.17	17.41	18.41
Den Haag a.	17.22	17.45	18.45
NAAR DE MAANWEG ('s ochtends)			
Utrecht v.	6.45	7.45	8.12
Voorburg v.	7.41	8.41	9.17
VAN DE MAANWEG			
Voorburg v.	16.11	17.32	18.32
Utrecht a.	17.06	18.06	18.36